HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שוטות נינהו טוטות נינהו אלא תני טוטות דתניא [א]יום אחד טמא ויום אחד טהור [ב]משמשת שמיני ולילו עמו ואחד עשר לילות מתוך שמונה עשר יום ואם היתה רואה מבערב אינה משמשת אלא שמיני בלבד [ג]שני ימים טמאין ושני ימים טהורין משמשת שמיני ושנים עשר ושלשה עשר ועשרים ותשמש נמי בתשסר אמר רב ששת זאת אומרת [ד]גרגרן דתנן אסור רב אשי אמר נהי דחד עשר לא בעי שימור עשירי מיהא בעי שימור [ה]שלשה ימים טמאין ושלשה ימים טהורין משמשת שני ימים ושוב אינה משמשת לעולם [ו]ארבעה ימים טמאים וארבעה ימים טהורין משמשת יום אחד ושוב אינה משמשת לעולם [ז]חמשה ימים טמאים וחמשה ימים טהורין משמשת שלשה [ח]ששה ימים טמאין וששה ימים טהורין משמשת לעולם חמשה ימים ושוב אינה משמשת לעולם [ט]שבעה ימים טמאין ושבעה ימים טהורין משמשת רביע ימיה מתוך כ"ח ימים [י]שמונה ימים טמאין ושמונה ימים טהורין משמשת חמשה עשר יום מתוך ארבעים ושמונה הרי ארכיסר הוו אמר רב אדא בר יצחק [יא]זאת אומרת ימי נדתה שאין רואה בהן עולין לספירת זיבתה דאיבעיא להו

ימי

שוטות נינהו. בתמיה: **דתניא.** לפרושי פקחות דמתניתין קאמר: **יום אחד טמא ויום אחד טהור.** כל ימיה וקמיירי כשרואה ביום: **משמשת שמיני.** ליום שרואה בו ראייה לתשובה שהרי טהורה (ה) הוא שהרי בשביעי לערב טבלה ולא תראה עד תשיעי הלכך משמשת שמיני שלם לילה ויום: **ולילו עמו.** ליל (ו) תמיני נמי תשיעי: **ואחד עשר לילות מתוך שמונה עשר יום.** לראייה הראשונה שהרי שלם זו לא תהא זבה לעולם שמיני רואה ג' לפופין וכשהיא רואה תשיעי תהא טמאת עשירי ומשמש בלילה ותראה בי"ח ותשמור י"ג בי"ג ותשמור י"ד בי"ד ותשמש בלילה הרי שלם ותראה בי"ט ותשמור ט"ו ותשמש לערב הרי ד' וביו"ט תראה ותשמור י"ח הרי כלו י"ח ולא שמשה אלא ד' לילות נבד שמיני ולילו ותשמש תחרון לינו בתוך י"ח ולמחר בי"ט כשתראה תהא תחלת נדה שהרי שלמו י"ח שבין נדה לנדה ותחזרת למנינה שתמרנו: **ואם היתה רואה.** בכל הימים הטמאים מצערכ: **היכי משמשת לאת שמיני.** שלם לילה ויום תבל לא ליל של תחריו שהרי תראה בו ותהא טמאה ותריכה לשמור עשירי ובלילה לא תטבול שהרי רואה וכן עד סוף י"ח שהן י"ח עם ימי הנדות וביו"ט תהא תחלת נדה ותחזור למנינה שתמרנו וכן לעולם: **ג' ימים טמאים הן.** כללא למילתא כל ימים לקמן עד סוף פירקין כשרואה מצערכ: **משמשת שמיני.** שהוא תשני ימים הטהורים שבשביעי ושמיני טהורין הן אלא שבשביעי מהנדות וטובלת לערב ומשמשת שמיני שלם ולערב תראה שהוא תשיעי וכן א] עשירי ותשמור י"ט יום לאלו שני ימים ותובלת לערב ומשמש י"ג שלם ותראה י"ג וי"ד ותהא שומרת ט"ו ותשמש ט"ז ותראה י"ז וי"ח ותשמור י"ט דקסבר הרואה יום י"ט תשמור ומקמן פריך ותשמש בשסרי להא כלו להו ימים שהריכה שימור ומ"מ ביום עשרים משמש ובשתראה יום כ"ט הרי היא כתחלת נדה ומחזרת למנין זה שאמרנו: **ומשמש בשסר.** דקיימא לן בפרק תחרון (לקמן עב:) יום תחר עבר לימי זיבה לא בעי שימור יום כנגדו וזו למה משמרת י"ט בשביל י"ח שהוא קוף זיבה: **גרגרן דתנן.** בפרק תינוקת (שם.) הרואה יום י"ט ובטלה ליום שלאחריו ושמש ותראה בו ביום בית הלל תומרים הרי זה גרגרן שלא המתין יום זה ומהר בריית דקתני ומשמש יום עשרים ולא יום י"ט שמעינן לשאר גרגרן ולשמש ביום י"ב עם הרואה בי"ח: **רב אחי אמר.** לעולם אינו אסור ובכל דתני אסור משום שראתה יום עשירי לתיהו בעי שימור לפיכך משב י"ט הטהור ויהא שימור ליום י"ז שהוא עשירי לימי זיבה. שימור לא הוי אלא יום טהור דכי נפקא לן ביהי[ב] מלמד שקופרת יום אחד לאחד[ג] ופטירה לא הוי אלא יום טהור: **משמשת שני ימים.** אחד עשר וי"ב שהשמיני ותשיעי מי"ח שניו נדה לנדה הן ועשירי שימור הוא להן ושוב אינה משמשת לעולם שהרי תהא זבה בי"ג וי"ד וט"ו ותריכה לשפור ז' נקיים והיא לא תראה ז' נקיים לעולם: **יום אחד.** לכולה בריית בשרואה בערב: **רביע ימיה מתוך כ"ח.** שאחר שבעה הטמאים של נדות היא משמשת ובשבעה השלישיים תהא זבה ובשבעה האחרונים הן ימי הספירה הרי כ"ח וביום כ"ט תהא תחלת נדה ומלאת משמשת רביע ימיה ולהכי נקט כ"ח מפני שתחלת נדותה של זו מכ"ח לכ"ח: **ט"ו יום מתוך מ"ח.** כגון ת' הרואות השמיני ימי זיבה ומשמונה השניים תשמור יום לשמיני שלפניו ומשמש שבעה הרי ט"ו שעברו עליה ושתרי ד' לבא מימי זיבה ושמונה השלישים שניים מהן ימי זוב והשבעה תחלת נדה ושמונה הרביעיים שהן טהורים ב] הראשונים יעלים ז' ימי נדה והשבעה תשמש ועכשיו נותרו ד' ימים מימי זיבה שמונה האחרונים שהרי היא זבה משלשה ראשונים וח' שלאחריהן שבעה לספירה ושמיני לתשמיש הרי ט"ו יום מתוך מ"ח וביום מ"ט תשמש לפי שהן השלמת ימי נדה וימי נדתה שהיא רואה בהן עולין לספירת זיבתה דמותיב שהשה הוצת לן תשמש יום מ"ח לפי שהשמונה האחרונים שבעשית בהן זבה הין מהן אלא ד' מימי זיבה וד' האחרונים מימי נדה הן ומיהו תחלת נדה לא יהא כל זמן שלא ספרה ולא טהרה מזובה אבל להכי מהניא הך דאיה (ג) ד' האחרונים הראויין לנדות שבשבעתן שמונה טהורין שאחריהם לא יעלו שלשה הראשונים לימי הספירה לפי שהן השלמת ימי נדה וימי נדתה שהיא רואה בהן עולין לספירת זיבתה הלכך הין כאן אלא שלשה לספירה וכשתראה יום מ"ט תחזרת לספירה ז' נקיים מ"מ כיון דשיעיים יום (יוס) ועד שיגיע יום ס"ג לא ישלימו ימי ספירתה:

ימי

ואחד עשר לילות מתוך י"ח. משמע כאן שהדין לאין נעשה זבה גמורה ולא לריכה ז' נקיים עד שתראה ג' ימים לפופין בי"ח יום ולא כאותם שכתבו שבשני